

DOROTA OSIŃSKA, Hej, dzieciaki

Hej, dzieciaki
Już wyłączcie telewizor
Nie wpuszczajmy wiadomości
Złych za próg

Tam za oknem
Jeśli chcą, to niech się gryzą
Ublizają
Ten – idiota, ten – bandyta, tamten – wróg

My usiadźmy tu
Przy wysłużonym stole
Gdzie wesoła świeca topi wosk
Opowiedzcie, dzieci
Co tam dzisiaj w szkole
Zrzućcie z ramion
Trochę swych dziecięcych trosk

Nasz dom
To takie dobre miejsce
Pełne ciepła pluszowego
Tu nikomu stać nie może się nic złego
Nasz dom
Wciąż nas uczy, że
Świat zaczyna się
W sercu oraz w głowie
I że światów może kilka w sobie mieć jeden człowiek

Hej, dzieciaki
Z cyber wróćcie już przestrzeni
Naleśników i planszówek
Pełen stół
W pojedynkę
Świat próbować można zmienić
Lecz ciekawiej pracę dzielić tę na pół

A kawałków może być o wiele więcej
Tego tortu starczy dla każdego z nas
Odkrywania co dzień macie pełne ręce
Jak ja kocham ten przy stole
Wspólny czas...

Nasz dom
To takie dobre miejsce
Pełne ciepła pluszowego
Tu nikomu stać nie może się nic złego
Nasz dom
Wciąż nas uczy, że
Świat zaczyna się
W sercu oraz w głowie
I że światów może kilka w sobie mieć jeden człowiek

Nasz dom
To takie dobre miejsce
Pełne ciepła pluszowego
Tu nikomu stać nie może się nic złego
Nasz dom
Wciąż nas uczy, że
Świat zaczyna się
W sercu oraz w głowie
I że światów może kilka w sobie mieć jeden człowiek